

- ἐπήγαν, ἐπεσώθησαν ὡς ἔγραψεν ἐκεῖνος. 690
 740 Τὸ νὰ τὸ μάθῃ ὁ Ἀχιλλεύς, εἰς ὑπαντήν του ἐξέβην,
 ἐσυνάχθησαν οἱ δώδεκα καὶ ὅλοι οἱ ἄρχοντες του,
 καὶ στρατιῶτες ἅπαντες καὶ φίλοι καὶ γνωρίμοι
 τὸν βασιλέα ὑπάντησεν μετὰ καὶ τῆς μητρός του
 τόπου μιλίῳν τεσσαράκοντα, κατονουτόπια δύο. 695
 745 Ἦγγισαν εἰς τὸ κάστρον τους, ἐξέβην ὁ λαὸς του,
 ἄνδρες, γυναῖκες, γέροντες καὶ νέοι καὶ παιδιά,
 καὶ προσκυνούσιν ἅπαντες, μεγάλως εὐφημοῦσιν
 τὸν βασιλέα, τὴν δέσποινα, τὸν νέον βασιλέα·
 ἐντὸς εἰσῆλθον ἅπαντες εἰς τὸ ὀχυρωμένον κάστρον,
 750 τερπόμενοι, ἀγαλλόμενοι, χαιρόμενοι, σκιρτοῦντες,
 « πολλὰ τὰ ἔτη » ἐλέγασιν τὸν νέον βασιλέα.
 Θέλομεν διηγήσασθαι τὸν ἔρωτα τὸν μέγαν,
 τὸ πῶς ἐπλάκην ὁ θαυμαστὸς ὁ μέγας Ἀχιλλέας.
 Ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ὁ φοβερὸς, ὁ μέγας καὶ δυνάστης,
 755 ἀφοῦ τὸ κάλλος τὸ λαμπρὸν ἐσκέψατο τῆς κόρης,
 εἶχεν κρυφὰ πονέματα, εἶχεν μεγάλην θλίψιν.
 Ἡ κόρη δὲ ἦτον ἐξαίρετος, πάντρεπνος καὶ ὠραία,
 τῆς Ἀφροδίτης ἀντικρυς καὶ Ἑλένης Μενελάου,
 καὶ ἀγάπην εἶχεν ἄπειρον εἰς αὐτὴν ὁ πατήρ τῆς·
 760 καὶ ἀπὲ τὴν ἀγάπην τὴν πολλὴν ἦν πρὸς ἐκείνην εἶχεν,
 χρυσὸν ὀλιθομάργαρον ἐποίησεν κουβοῦκλιον,
 καὶ διὰ λόγου τῆς ἐποίησεν πάντρεπνον περιβόλιον.
 Τὸ περιβόλιον ἐκ παντὸς τίς νὰ τὸ ἀνιστορήσῃ;
 Ἦπαινος περιβολίου.
 765 Ἦτον ὁ τεῖχος του ὑψηλός, ὅλος μετὰ μουσείου,
 εἶχεν καὶ πόρτας σιδηρὰς τιὰν νὰ μὴ φοβῆται·
 τὰ κάλλη δέ, τὰς χάριτας τὰς τοῦ περιβολίου,
 ἐξαπορεῖ μου ὁ λογισμὸς καὶ ὁ νοῦς μου νὰ τὰ γράψω,
 καὶ ἀδυνατεῖ τα ἢ γλώσσα μου πῶς νὰ τὰ ἀφηγήται.
 770 Δένδρα γὰρ εἶχεν θαυμαστά, πάντρεπνα καὶ ὠραία,
 ὡς ὑπερβαίνουν ἄνωθεν οἱ κορυφές εἰς τὸν τοῖχον·
 εἰς τὸ καθὲν κλωνάριον Ἦρωτες κατοικοῦσιν. 720

- Ἦσαν δὲ καὶ τριαντάφυλλα καὶ ἄνθια ποικιλάτα,
 καὶ ποῖος νοῦς νὰ δυνηθῇ καταλεπτὸν νὰ γράψῃ;
 775 Ἦπαινος βρύσης.
 Βρύσις ἦτον ἐρωτική, τὸν κῆπον κατεβαίνει
 ἀπὸ φουσκίνας πάντρεπνου καὶ πλήρης πανευμόρφον·
 τὰ δένδρη δὲ καὶ τὰ φυτὰ ἔρραινε ἢ φουσκίνα. 725
 Τῆς δὲ φουσκίνας τὰ λαμπρὰ τίς νὰ τὰ ἀνιστορήσῃ;
 780 Λιθάριον ἦτον παμφανὲς εἰς βάθος ἐξυσμένη,
 γύροθεν ταύτης ἴσταυτο καὶ λέοντες καὶ πάρδοι,
 ὅλα λιθάρια πάντρεπνα εἰς βάθος ἐξυσμένα·
 ἐξ ὧν ἀπάντων ἔτρεχεν ὕδωρ ἐκ τῆς φουσκίνας,
 730 τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ στόματος, τὸ δὲ ἄλλον ἐκ τοῦ στήθους,
 785 ἕτερον ἐκ τῆς κεφαλῆς καὶ ἄλλον ἐκ τῶν ὠτίων.
 Ἦσαν δὲ γένη πάντρεπνα ἀπλήστως τῶν πουλίων
 καὶ ἐκιλαδοῦσαν πάντρεπνα Μαΐου τὰς ἡμέρας,
 735 ὅταν τ' ἀηδόνια κιλαδοῦν καὶ τὰ πουλία στριγγίζου,
 ὅταν τὰ δένδρη ἄνθη ποιοῦν καὶ θάλλουσιν τὰ πάντα,
 790 ὅταν τὸ ποικιλόμορφον καὶ χάριτος λιβάδιον
 τῆ καὶ προσφέρειν παρευθὺς μυριοκατακοσμῆ το.
 Ἦπαινος πλατάνης.
 Ἡ μήτηρ δὲ τῆς εὐγενοῦς ἐκείνης τῆς κουρτέσας
 χρυσὴν ἐποίκειν πλάτανον, μέσον τοῦ κήπου σταίνει,
 740 καὶ γένος ἅπαν τῶν πουλίων χρυσᾶ κατασκευάζειν·
 ἐντέχως ὅλα ἐκάθουντα ἐκεῖνα εἰς τὴν πλατάνην,
 ἐπνεῖασιν οἱ ἄνεμοι καὶ ἐκεῖνα ἐκιλαδοῦσαν,
 745 ἕναν καθέναν τὸ αὐτὸ τὸ μέλος τὸ οἰκείου.
 Τὸν νοῦν θαυμάζω, ἐξαπορῶ ἐκείνου τὸν τεχνίτην,
 800 πῶς ἔστησεν τὴν πλάτανον μέσα εἰς τὸ περιβόλιον
 καὶ πῶς ἐκατασκεύασεν τοῦ κιλαδεῖν πουλία·
 τὸ γὰρ σκευάσαι ἀπὸ χρυσὸν ἢ ἐξ ἐτέρας ὕλης

773 ἄνθια Wagn. : ἄνθιον N 777 πάντρεπνου Wagn. : πάντρεπνον N 778 ἔρραινε
 Hess. : εἴπερνευ N 780 παμφανὲς Hess. : πάνφιλος N | ἐξυσμένη Wagn. : ἐξοσμένα N
 782 ὅλα Hess. : ἄλλα N | ἐξυσμένα Wagn. : ἐξοσμένα N 783 ἀπάντων Hess. : ἅπαντα
 N 784 τὸ μὲν Wagn. : τὰ μὲν N 791 locus desperatus 802 χρυσὸν Hess. : χρυ-
 σοῦν N

- πουλίων γένος, ἔρπετων ἢ καὶ τῶν τετραπόδων,
 εἶδον πολλὰ ὅτι ἐνέτυχον καὶ παλαιὰ καὶ νέα· 750
 805 τὸ δ' ἄδευ τε τοῦ κιλαδεῖν χρυσὰ μυρία μέλη
 χρυσῶν ὀρνέων καὶ πουλίων, πτηνῶν καὶ τῶν ἐτέρων,
 ἐκτὸς σαρκὸς καὶ αἵματος, πνοῆς πτερῶν τε δίχου {ξένων},
 τῆς φύσεως ἔστιν θαυμαστόν, πολλὰ ἐξαιρεημένον.
 Χαρὰ εἰς τὴν χρυσιπλάτανον καὶ ἐκείνου τὸν τεχνίτην 755
 810 ὅπου τὴν ἐτεχνοποίησεν καὶ ἐκατέστησέν την,
 πολλὴν χαρὰ εἰς τὴν δέσποιναν ὅπου ὤρισε νὰ γένη,
 χαρὰ εἰς τὴν θυγατέραν της, ἐκείνην τὴν κουτρέσαν,
 ὅπου τὰ ἐκατετρέπευτο καὶ ἐκατεχαίρετόν τα.
 Πουλίων γένη τὴν αὐγὴν καὶ νύκταν κιλαδοῦσιν, 760
 815 τὰ δὲ ἄλλα ἡμέρα κρᾶζουσιν καὶ πρὸς ἐσπέραν ἄλλα·
 τὰ δὲ χρυσὰ πουλίτσια, τὰ τῆς χρυσοπλατάνου,
 ὅταν ἄνεμος ἔπνεεν πάντοτε ἐκιλαδοῦσαν.
 Ἔδε Χαρίτων σκῆνωμαν, ἔδε κατοῦνα Ἐρώτων,
 καὶ τῆς ἀγάπης οἴκημαν καὶ ἀνάπαυσις τοῦ πόθου, 765
 820 χρυσότοπον, χρυσόκηπον καὶ χρυσοπεριβόλιον.
 οὐκ ἀστοχεῖ το (ὁ) ἐπαινῶν, ἀλλὰ ἀλήθεια λέγει.
 Ἔπαινος κραβάτου.
 Εἶχεν γὰρ ἡ ἐξαίρετος καὶ κράβατον πανώραιον,
 ποικιλομορφοσύνθετον, χρυσόν, μαλαγματένιον, 770
 825 τερπνότατον, ἐξαίρετον, διὰ λίθων καὶ μαργάρων,
 σελία χρυσὰ σουπέδια παρόμοια τοῦ κραβάτου,
 καὶ ἀετοὶ ὀλόχρσοι τέσσαρες τοῦ κραβάτου
 τοὺς πόδας ἐκρατούσασιν καὶ ἐχαμοπετοῦσαν.
 Καὶ μέσον τούτων ἴσταυτο τὸ δειλιδὸν ἢ κόρη,
 830 (ἢ) ἐξαιρεμένη καὶ λαμπράν, ἢ πάντρεπνος ἐκείνη. 775
 Ἔπαινος λοετροῦ.
 Ἐποίησεν δὲ καὶ τὸ λουτρόν ὀρωτικὸν καὶ ὠραῖον,
 ὅπως πολλάκις βουληθῆ ἢ κόρη ἐκεῖ νὰ λουταί.
 Καὶ ποῖα γλῶσσα δυνηθῆ καταλεπτὸν νὰ γράψῃ;

803 ἔρπετων Wagn. : ἐκπετων N 805 χρυσὰ Hess. : χρυσόν N 807 del. Wagn.
 816 τὰ² Wagn. : τὰς N 817 ὅταν Wagn. : εἰς N 821 add. Wagn. 830 add. Hess.

- 835 Ἐξαπορεῖ μου ὁ λογισμὸς, αἱ χεῖρες (καὶ) ἡ γλῶσσα
 ποῖα ἀφήγησιν ἀπὸ τοῦ λοετροῦ νὰ γράψω. 780
 Πορφυροχρυσιομάρμαρον ἐποίησεν τὴν τρούλαν
 μετὰ σαφείρων καὶ σαρδίου καὶ σμάραγδων ὠραίων·
 τὰ πλάγια καὶ ἡ σύνθεσις ξένη, παρηλλαγμένη.
 840 Καὶ ἀφότου ἐκατεσκεύασεν καὶ ἐκαταμουσειώσέν τα,
 τὴν κάμινον ἐκαίασιν μετὰ τῆς ξυλαλόης 785
 καὶ τὸ νερόν ροδόσταμμαν, καὶ ἐλούετον ἡ κόρη·
 πολλάκις ἂν ἐραθύμιζεν ἔπεφτεν εἰς τὰ ἄυθη.
 Ἐκεῖ ὅπου ἔτρεχεν τὸ θερμόν τὸ θαυμαστόν ἐκείνο
 845 ζῶον ὑπῆρχεν θαυμαστόν, ἀνθρωπόμορφον, ὠραῖον,
 ἂν τὸ εἶδες νὰ ἔπες ἐκ παντὸς ζῶντος ἀνθρώπου στόμαν, 790
 καὶ τὸ θερμόν ἐπέδιδεν καὶ ἐλούετον ἡ κόρη.
 Χαρὰ εἰς τὰς λαμπροχάριτας καὶ ἡδονὰς ἐκείνας·
 νὰ εἶπεν τιναὶ εἰς τὸ ἐκ παντὸς οὐκ εἶναι ἀνθρώπου ἔργα,
 850 ἀλλὰ ἀχειροποίητα ἔπρὸς στερεᾶστ Κυρίου.
 Ταῦτα γὰρ ἐγκατέλιπεν ὁ νοῦς καὶ ἡ χεῖρ τοῦ γράφειν,
 ὡς πρὸς τὴν κόρην τὴν τερπνὴν ὁ νοῦς μετατραπέυτον. 795
 Εἰς τὸ ἐκ παντὸς γὰρ κἂν ποσῶς τίς ἐξειπεῖν ἰσχύση;
 Οὐκ ἔμπορεῖ μου ὁ λογισμὸς νὰ ἀφηγηθῶ τὴν κόρην,
 855 ἀλλ' ὅσα γράψω πρὸς αὐτήν, πάλιν νὰ μὲ νικήσῃ.
 Ἔπαινος τῆς κόρης.
 Σελήνης ἦτον ἄγαλμαν, εἴκων τῆς Ἀφροδίτης,
 καὶ ὁ πόθος τὴν ἀνέθρεψεν, Ἐρως ἐγέννησέν την,
 ὡσπερ βεργίν τὴν ἐποίησεν λιγυὴν εἰς ἡλικίαν. 800
 860 Ἡγάπαν δὲ καὶ πάντοτε φράγκικην φορεσίαν
 καὶ διφιγκίτισιν σπαστρικὸν μονόφυλλον ἐφόρειεν,
 ἄλλοτε πάλιν τὰ λιναὶ τὰ λέγουν ἀνεμίτσια,
 805 κατάστικτα ἀμφότερα διὰ λίθων καὶ μαργάρων,
 εἰς δύο πλεμένη χαμηλὰ καὶ φράγκικα ἐζωσμένη.
 865 Φορεῖ στεφάνιν καστρωτὸν καὶ βέργας μουσειωμένας,
 καὶ τραχηλέα ὀλόχρυσην καὶ χυμευτὰ βραχιόλια

835 add. Wagn. 837 -μάργαρον voluit N^{ac} | τρούλλαν Hess. : λουτραν N 850
 cruces apposui : ἀγάλματα coniecit Hess. 853 ἰσχύση Wagn. : ἰσχύσαι N 861
 ἐφόρειεν scripsi : ἐφόρειν N 863 κατάστικτα Hess. : κατάσφικτᾶ N

καὶ ἀγκωνάρια ἐξαίρετα διὰ λίθων καὶ μαργάρων
 ἄλλοτε πάλιν ἔπλεκαν οἱ Ἔρωτες τὰ ἄνθη
 καὶ ἐποιοῦσαν στέφανον καὶ ἐφόραιναι τὴν κόρην.
 870 Φεγγαρομεγαλόφθαλμος ἦτον ἡ κόρη ἐκείνη,
 μέσα ἀπὲ τὰ ὀμμάτια τῆς οἱ Ἔρωτες δοξεύουν
 τὰ φρύδια τῆς καμαρωτά, ἔμορφα ἐγεργμένα,
 καὶ κοκκιοπλουμόχειλη, σελήνης λαμπρότερα,
 875 μαργαροχιονόδουτος, γλυκοστοματοβρύσις,
 ἀσπροκοκκινομάγουλη, γέννημα τῶν Χαρίτων,
 κρυσταλλοκιουοτράχηλος, ὑπερανασταλμένη,
 στρογγυλεμορφοπούγουνη καὶ κάλλος εἶχεν ξένου.
 880 Τὰ μῆλα τῆς ἐφλέγασιν ἀπὸ ψηλῆς θεωρίας,
 τὸ στήθος τῆς παράδεισος ἐρωτικὸς ὑπάρχει
 ζηλῶ ὀποῦ τὴν ἐτρύγησεν καὶ ἔκατεχόρτασέν την.
 Ἡ συντυχία τῆς θαυμαστή, ζαχαρογλυκεράτη,
 τὸ σείσμαν καὶ τὸ λύγισμαν ἀνθρώπους κατασφάζει,
 τὸ κλίμαν τοῦ τραχήλου τῆς καὶ τὸ ὑπολύγισμά τῆς
 ψυχὰς ἀνέσπα σύρριζας καὶ ἔκατεφόνευέν τους,
 885 τοὺς Ἔρωτας ἐδοῦλωσησεν καὶ αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην.
 Πλὴν οὐκ ἐγίνωσκεν ποσῶς τὸν Ἔρωταν ἡ κόρη,
 ἀλλ' ἦτον ὡς παράδεισος μετὰ νερῶν καὶ δένδρων.
 890 Εἶχεν κοράσια εὐγενικά, βάριας ἐξαιρημένας,
 καὶ ἀρχοντοπούλες δώδεκα καὶ αὐτὲς ὠραιωμένες
 πάντοτε εἰς τὸν παράδεισον διηνεκῶς ὑπῆρχεν.
 Καὶ ἐκείνη μὲν ἐχαίρετον τὰς χάριτας ἐκείνας,
 ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἐθλίβετον πάντοτε δι' ἐκείνην
 895 Ὀλίβεται πάντοτε ὁ Ἀχιλλεὺς.
 καὶ τρῶσιν εἶχεν ἔρωτος καὶ πόνου τῆς ἀγάπης
 καὶ εὐθὺς ὁ ἀκαταδούλωτος ὄλος ἔκατεδουλώθη.
 Καὶ διὰ τὸν πόθον τὸν πάλαι ὀποῦ εἶχεν εἰς τὴν κόρην,

871 τῆς οἱ Ἔρωτες Hess. : τοὺς Ἔρωτας N 873 σελήνης λαμπρότερα Wagn. : σελή-
 νη λαμπρότεραν N 875 ἀσπροκοκκινομάγουλη Wagn. : ἀσπρη- N 876 κρυσταλό-
 κιο- N^{ac} 880 ζηλῶ Hess. : φιλλῶ N 881 ζαχαρογλυκεράτη Wagn. : -κεράτιν N
 885 ἐδοῦλωσησεν Hess. : ἐδοῦσεν N 887 ἀλλ' ἦτον Wagn. : θλήτων N 894 πόνου
 Hess. : πόθον N

ἀγάπην ἐπεζήτησεν μετὰ πατρὸς ἐκείνης.
 Ἐποίησεν ἀγάπην.
 Πολλάκις συνεσμίγουντα καὶ συνεπεριπατοῦσαν
 900 ἡμέραν νύκταν ἄπασαν καὶ νύκτας καὶ ἡμέρας,
 πλὴν δὲ ποσῶς ἀνάπαυσιν ὁ Ἀχιλλεὺς οὐκ εἶχεν.
 Ποσῶς ἀνάπαυσιν ὁ Ἀχιλλεὺς οὐκ εἶχεν.
 Ὅριζει ζουγραφίζουσι τὸν ἀπέσω εἰς τὸ κουβούκλιον
 τὴν Ἀφροδίτην τὴν φρικτὴν, τὸν Ἔρωταν τὸν μέγαν,
 905 καὶ πρὸς ἐκείνην ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων:
 845 Λόγια μετὰ δακρύων ὁ μέγας Ἀχιλλεὺς
 εἰς τὸν φρικτὸν τὸν Ἔρωταν καὶ πλάστην τῆς ἀγάπης.
 « Ἔρω μου, τί σὲ ἔπταισα καὶ τί κακὸν σὲ ἐποίησα
 καὶ τὴν καρδίαν μου σύρριζον καθόλου ἐξανασπᾶς την;
 910 Ἐμὲ σπαθία οὐκ ἔντρεψαν, κοντάρια οὐδὲ ὄλως,
 καὶ ἀπὸ μόνου βλέμματος ἔσφαξές με ἐξάφνης;
 Ἐχεις με, Ἔρω, τριδουλον, δοῦλον δεδουλωμένον
 850 ἂν οὐ μ' εὐρεῖς τοῦ θελήματος καὶ ἔξω τοῦ ὀρισμοῦ σου
 τὸν ἑμαυτόν μου δίδω του μεθ' ὅλης τῆς καρδίας,
 915 καὶ ὡς ἄδικον καὶ ἀλλότριον ὄρισε καὶ ἄς μὲ φονεύσουν
 εἰ δὲ εἶμαι τοῦ θελήματος καὶ τοῦ ὀρισμοῦ σου δοῦλος,
 855 διατί νὰ πάσχω, νὰ πουῶ, νὰ θλίβωμαι τοσοῦτον,
 νὰ ἀρνοῦμαι καὶ τὰς χάριτας, τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους;
 Τὸν ἑμαυτόν μου δίδω του εἰς ἐδικὰς σου χεῖρας
 920 καὶ εἴτι θέλεις ὄρισε, αὐθέντη, καὶ ἄς μὲ ποιήσουν. »
 Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐθρήνησεν καὶ ἔκλαυσεν θαρσέως,
 καὶ πιάνει μὲ τὰς χεῖρας του χαρτὶν καὶ καλαμάρην
 860 καὶ πρὸς τὴν κόρην ἔγραψεν πουόφλογον πιτάκιον
 καὶ εὐρίσκει βάρια τῆς καλῆν καὶ πέμπει τὸ πιτάκιον
 925 καὶ τῆς γραφῆς τὰ γράμματα ἦσαν οἱ λόγοι οὗτοι:
 Πρώτη γραφὴ μεγάλου Ἀχιλλεὺς
 πρὸς τὴν πορφυρογέννητον τοῦ βασιλέως θυγάτηρ.

897-901 delenda censuit Hess. 905 ἐκείνον Wagn. 909 ἐξανασπᾶς την Hess. : ἐξ-
 ανασπᾶσθην N 911 ἔσφαξές Hess. : ἐσφάξεταιί N 913 ἂν ἔξω τοῦ θελήματος καὶ
 τοῦ ὀρισμοῦ σου μ' εὐρεῖς Hess. 915 καὶ ἄς del. Hess.